

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
II-3 У. 1413/17
12.12.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Ненада Стојановића и Сандре Пауновић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа за производњу, трговину и услуге експорт-импорт А.А., ..., кога заступа адвокат Зоран Атељевић из Београда, Кнеза Милоша 58, ради поништаја решења туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за пореско правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Ниш, број 500-433-16-01821/2015-I5001 од 22.12.2016. године, у предмету привремене мере обезбеђења наплате пореског потраживања у принудној наплати из новчаних средстава пореског обвезника, у нејавној седници већа одржаној 12.12.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Пирот, број 079-433-16-1348и/2015- од 22.09.2015. године, којим је, између осталог, тужиоцу као пореском обвезнику, одређена привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања у принудној наплати из новчаних средстава - забрана пореском обвезнику да новчане обавезе које има према трећим лицима измирује уговарањем

промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом, ради обезбеђења наплате пореског потраживања после почетка поступка принудне наплате из новчаних средстава пореског обвезника на његовим рачунима, на основу извршног решења Министарства финансија, Пореске управе, Филијала Пирот о принудној наплати из новчаних средстава са рачуна пореског обвезника, број 433-05-1348и/2015 од 22.09.2015. године.

У тужби поднетој Управном суду 30.01.2017. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права. Истиче да образложење оспореног решења не садржи разлоге за одлуку каква је дата у диспозитиву и да су у решењу само набројани прописи и докази који нису оцењени, нити се дају разлози о њиховој основаности, због чега је повређена одредба члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку и погрешно примењено материјално право. Наводи да оспорено решење, као ни ожалбено решење првостепеног органа, не садрже разлоге да постоји било каква опасност која би отежала или онемогућила наплату пореске обавезе. Додаје да се ожалбено решење првостепеног органа заснива на незаконитом решењу о одређивању принудне наплате. Предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновни поступак и одлуку.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет овог управног спора и одговор на тужбу, у коме остаје при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Оспорава све наводе тужбе из разлога наведених у одговору на тужбу. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, а испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 87а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији (“Службени гласник РС”, број 80/02, ... и 105/14), прописано је да ради обезбеђења наплате пореза и споредних пореских давања после почетка поступка принудне наплате из новчаних средстава пореског обвезника на његовим рачунима на основу решења из члана 92. став 2. овог закона, Пореска управа решењем установљава привремену меру обезбеђења наплате пореског потраживања, док је ставом 2. истог члана, прописано да привремена мера из става 1. овог члана је забрана пореском обвезнику да новчане обавезе које има према трећим лицима измирује уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом. Према одредби члана 77. став 1. истог закона, пореска управа почиње поступак принудне наплате пореза, односно споредних пореских давања, доношењем решења о принудној наплати пореза ако порески обвезник није платио порез, односно споредно пореско давање у року из члана 71. став 1. овог закона.

Из разлога датих у образложењу оспореног решења произлази да је, између осталог, тужени орган нашао да је у спроведеном поступку утврђено да је првостепени орган покренуо поступак принудне наплате из новчаних средстава пореског обвезника на основу решења Пореске управе, Филијале Пирот, број 433-05-1348и/2015 од 22.09.2015. године, које је коначно у пореском поступку, с обзиром да је закључком првостепеног органа, број 079-436-05-1348и/2015-1 од 12.10.2015. године, у смислу члана 144. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, жалба пореског обвезника одбачена као неблаговремена, при чему је наведени закључак уручен жалиоцу 16.10.2015. године, због чега је правилно у спроведеном поступку ожалбеним решењем првостепеног органа, број 079-433-16-1348и/2015- од 22.09.2015. године, у смислу одредбе члана 87а истог закона, одређена привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања, забраном пореском обвезнику да новчане обавезе које има према трећим лицима измирује уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом. Оцењујући наводе жалбе, тужени орган је нашао да они нису од утицаја на другачије одлучивање. Због наведених и осталих разлога наведених у образложењу оспореног решења, тужени орган је одлучио као у диспозитиву наведеног решења.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о пореском поступку и пореској администрацији, Суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, када је тим решењем одбијена његова жалба изјављена против ожалбеног решења првостепеног органа, број 079-433-16-1348и/2015- од 22.09.2015. године. Ово због тога што је, према оцени Суда, правилно налажење туженог органа да је у спроведеном поступку утврђено да је ради обезбеђења наплате пореза и споредних пореских давања после почетка поступка принудне наплате из новчаних средстава тужиоца на основу решења првостепеног органа о принудној уплати пореске обавезе из новчаних средстава на рачунима пореског обвезника, број 433-05-1348и/2015 од 22.09.2015. године, правилно ожалбеним решењем првостепеног органа, број 079-433-16-1348и/2015- од 22.09.2015. године установљена привремена мера обезбеђења наплате пореског потраживања, забраном да новчане обавезе које има према трећим лицима измирује уговарањем промене поверилаца, односно дужника у одређеном облигационом односу (асигнација, цесија и др.), пребијањем (компензација) и на други начин у складу са законом, у смислу одредбе члана 87а став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Због наведених разлога, према налажењу Суда, оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца.

Нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења наводи тужбе којима се указује да је оспореним решењем повређена одредба члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку и да је погрешно примењено материјално право, с обзиром да према налажењу Суда, образложење оспореног решења садржи све одлучне чињенице за доношење правилне и законите одлуке, као и разлоге који су били одлучни при оцени доказа и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, због чега наводи тужбе за другачије закључивање нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, па је нашао да они нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, имајући у виду правилно утврђено чињенично стање и правилну примену правила поступка.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 12.12.2018. године, II-3 У. 1413/17

Записничар,
Небојша Стојановић,с.р.

Председник већа-судија,
Деса Симић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АЈ